

Albayrak

Staatssecretaris **Albayrak**: Ik kan een piepklein tipje van de sluier oplichten. Een van de dingen waar ik expliciet naar zoek naar aanleiding van het onderzoek waar wij mee bezig zijn, is of wij voldoende gebruikmaken van de mogelijkheden om straffen en vonnissen bij elkaar op te tellen. Op zichzelf lichte vergrijpen die maar vaak genoeg voorkomen en die de samenleving grote overlast bezorgen, kunnen misschien als reden worden gezien om de vergunning niet te verlengen of in te trekken. Dat is één van de mogelijkheden waarnaar ik gericht kijk naar aanleiding van het onderzoek.

De **voorzitter**: Ik dank de staatssecretaris voor haar antwoorden. Wij gaan nu over naar de laatste serie vragen.

Vragen van het lid Blanksma-van den Heuvel aan de staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid over **het bericht dat gemeenten het geld voor schuldhulpverlening ergens anders aan besteden**.

Mevrouw **Blanksma-van den Heuvel** (CDA): Voorzitter. 200.000 gezinnen kampen op dit moment met schulden die zij onmogelijk kunnen terugbetalen. Helaas moeten wij met elkaar constateren dat wij dit aantal de afgelopen periode fors hebben zien stijgen. De economische crisis is hier mede debet aan. De afgelopen maanden klopte maar liefst 10% meer gezinnen aan bij de schuldhulpverleners om hulp bij het oplossen van de financiële problemen. Het hebben van financiële problemen grijpt diep in op het leven van mensen. Het niet meer kunnen meedoen aan activiteiten of aan sporten omdat er geen geld is, leidt in vele gevallen tot maatschappelijke uitsluiting. Voor de CDA-fractie is dat onwenselijk. Wij hebben met elkaar de plicht om mensen die hun financiële huishouding niet op orde hebben, te ondersteunen om zo snel mogelijk uit de problemen te komen.

De media kopten deze week: schuldhulp schiet tekort. Gemeenten gebruiken hun gelden verkeerd. Uit een steekproef blijkt dat de 80 mln. die jaarlijks door het Rijk aan de gemeenten wordt overgemaakt, door schuldhulpverleners in 40% van de gemeenten aan andere zaken wordt besteed dan aan hulp. Dit kan toch niet waar zijn? Wij hebben een aantal vragen aan de staatssecretaris.

Herkent de staatssecretaris die 40% ook? Wist zij dat en wat gaat zij daaraan doen? De CDA-fractie heeft al eerder zorgen uitgesproken over de effectiviteit van de gemeentelijke schuldhulpverlening. Slechts 20% van de mensen die om hulp vraagt bij de gemeente, wordt succesvol geholpen. Het CDA vindt dat onaanvaardbaar. Heeft deze slagingskans te maken met het feit dat het geld niet wordt besteed aan schuldhulpverlening? Gaat dit geld inderdaad naar lantaarnpalen of elders? Hoe kan de staatssecretaris bevorderen dat meer mensen daadwerkelijk goed geholpen worden om uit de schulden te komen? Is de staatssecretaris op de hoogte van de sterk stijgende vraag naar schuldhulpverlening? Kunnen gemeenten dat eigenlijk wel aan? Als mensen aankloppen voor hulp, wil het CDA dat zij direct worden geholpen. Kan de staatssecretaris aangeven of dat gebeurt en dat er geen wachtlijsten zijn? Vorig jaar hebben wij een motie aangenomen, waarin werd

gevraagd om gezinnen met kinderen voorrang te geven in de schuldhulpverlening. Hoe staat het daarmee? Heeft de staatssecretaris er zicht op of er wachtlijsten zijn en of de gezinnen ook daadwerkelijk voorrang hebben?

De staatssecretaris heeft aangekondigd, 130 mln. extra ter beschikking te stellen voor schuldhulpverlening voor de komende jaren. Hoe stelt zij dat geld aan de gemeenten ter beschikking? Kan zij garanderen dat deze gelden daadwerkelijk terechtkomen bij de mensen die dit het hardst nodig hebben?

Staatssecretaris **Klijnsma**: Voorzitter. Ik dank de geachte afgevaardigde voor de duidelijke vragen. Het is inderdaad bekend dat er grote verschillen tussen gemeenten zijn in de wijze waarop de schuldhulpverlening wordt aangepakt. De gemeenten doen de schuldhulpverlening sinds jaar en dag. Nu gaat het erom dat wij in nauwe samenspraak met de gemeenten de schuldhulpverlening met een nieuw wetsvoorstel regelen. Daarover is met de Kamer recentelijk, namelijk op 2 april jongstleden, van gedachten gewisseld in een algemeen overleg. Zoals ik de Kamer heb gemeld, probeer ik voor het zomerreces haar een plan van aanpak te doen toekomen. Wat mij betreft verschijnt het in juni, zodat de Kamer er voor het zomerreces nog over kan debatteren.

Met het plan van aanpak wil ik de uitwerking van het wetsvoorstel aangeven alsmede laten weten hoe wij met de extra middelen voor de schuldhulpverlening willen omgaan, hoe wij die ten goede willen laten komen aan de mensen die daarom zitten te springen. Mevrouw Blanksma heeft groot gelijk dat het geld daar terecht moet komen. Met haar ben ik van mening dat het in de context van de economische ontwikkelingen heel belangrijk is dat wij samen met gemeenten een extra inzet plegen en samen met de gemeenten nagaan hoe wij de middelen zo effectief mogelijk kunnen inzetten.

De integrale schuldhulpverlening, met de nadruk op integraal, heeft daarbij natuurlijk de meeste aandacht. Het gaat er namelijk om dat vooral de gemeenten voor de schuldhulpverlening niet alleen maar putten uit de algemene uitkering van het Gemeentefonds, maar ook de middelen benutten die beschikbaar komen in de context van de Wwb, de Wmo en het Participatiefonds. Die middelen zouden moeten worden aangewend om recht te doen aan de integraliteit op grond van de Wmo. Wij weten dat gemeenten die middelen op die manier ook besteden. Essentieel is dat wij samen met de gemeenten de minnelijke schuldhulpverlening en de integrale schuldhulpverlening verder optuigen.

Voorzitter. Wij willen natuurlijk heel stringent de termijnen in aanmerking nemen. De geachte afgevaardigde vraagt daar terecht aandacht voor. De termijnen waarop mensen die in de schulden zijn gekomen geholpen moeten worden, moeten korter worden. Eigenlijk zou men preventief te werk moeten gaan. Ook aan dat aspect gaan wij met het wetsvoorstel aandacht besteden.

Mevrouw **Blanksma-van den Heuvel** (CDA): Voorzitter. Ik dank de staatssecretaris voor de beantwoording van de vragen, maar ik vind wel dat die beantwoording gepaard gaat met vage begrippen. Ik wijs erop dat de effectiviteit van de gemeenten op dit dossier 20%

Klijnsma

bedraagt. Wil de minister toezeggen dat zij die op 60% brengt? Wat zou zij daarvoor daadwerkelijk kunnen doen?

Ik hoor de staatssecretaris niet zeggen dat zij weet of er bij de gemeenten wachtlijsten zijn. Wil zij bevestigen dat wachtlijsten uit den boze zijn en dat wij moeten streven naar nul wachtlijsten? Niemand zou dus op een wachtlijst moeten staan.

De integrale schuldhelpverlening is heel belangrijk. Wij moeten ook nagaan hoe recidive kan worden voorkomen, zodat mensen niet terugvallen in de schulden. Graag wil ik dat de staatssecretaris op dit dossier krachtige uitspraken doet.

Staatssecretaris **Klijnsma**: Voorzitter. Alle elementen waarop mevrouw Blanksma wijst, zijn belangrijk. Wat zij daarover zegt, snijdt hout. Die elementen dienen dan ook met het wetsvoorstel over minnelijke schuldhelpverlening zeer stringent aan de orde te komen. Juist het integrale aspect is essentieel. Ik denk hierbij aan de extra hulp die je mensen kunt bieden met het tegengaan van verslaving, met maatschappelijk werk en met hulp bij echtscheiding. Die zaken spelen bij de integrale schuldhelpverlening een enorm grote rol. Bepalingen daarover horen in het wetsvoorstel thuis. Ik ben dan ook zeer zeker van plan om daaraan aandacht te besteden.

Ook de recidive dient, zeker bij de gemeenten, een punt van aandacht te zijn. Hierover is tijdens het AO gesproken. Ook wat dit aspect betreft zullen wij, in samenspraak met de gemeenten, bepalingen in het wetsvoorstel verankeren.

De heer **Spekman** (PvdA): Voorzitter. Juist in deze tijd is het belangrijk om de mensen die het het allermoeilijkst hebben niet te vergeten en om die centraal te stellen. Wij dienen voor deze mensen beleid te ontwikkelen. Ik ben heel blij dat veel gemeenten wel aandacht voor deze mensen hebben en heel veel geld voor ze uittrekken, zelfs meer dan zij via het Rijk vergoed krijgen. Ik denk echter ook aan de gemeenten die niet veel aandacht aan de schuldhelpverlening hebben besteed. De Kamer heeft er bewust voor gekozen om middelen zonder oormerking aan gemeenten ter beschikking te stellen. Ik wijs er echter op dat er inmiddels iets is gebeurd. Door de vorige staatssecretaris zijn namelijk met gemeenten convenanten gesloten voor de besteding van het ter beschikking gestelde geld. Ik wil graag weten welke gemeenten het geld niet uitgeven voor het daarvoor bestemde doel, terwijl zij een convenant met de vorige staatssecretaris, en dus ook met de Kamer, hebben gesloten waarin staat dat zij dat wel zouden doen.

Verder vind ik dat de vrijblijvendheid voor gemeenten bij de schuldhelpverlening moet verdwijnen. Graag verneem ik hoe dat met het wetsvoorstel wordt geregeld.

Staatssecretaris **Klijnsma**: Voorzitter. De heer Spekman heeft groot gelijk. De Kamer en het kabinet hebben bewust gedecentraliseerd, omdat de schuldhelpverlening het allerbest in gemeenten ter hand kan worden genomen. Dat moeten wij gewoon gestand doen. De heer Spekman heeft ook groot gelijk als hij zegt dat het belangrijk is dat de convenanten die mijn voorganger met de gemeenten heeft gesloten, ook echt tot uitwerking komen. Ik vind het een goed idee om daar de thermometer in te steken: welke gemeenten zijn met de convenanten aan de slag gegaan? Wij kennen de

gemeenten, dus wij kunnen bekijken wat men op basis van de convenanten heeft gedaan.

Mevrouw **Karabulut** (SP): Voorzitter. Ik heb allereerst een vraag aan het CDA en de PvdA. De afgelopen twee jaar heb ik tot driemaal toe een voorstel gedaan om ervoor te zorgen dat de 80 mln. voor schuldhelpverlening en armoedebestrijding, waar de coalitie mooie sier mee maakt, ook echt terecht komt bij de mensen die het geld het hardste nodig hebben. Dat voorstel is tot driemaal toe, ook vorige week nog, niet gesteund. Gaan beide fracties het voorstel nu wel steunen?

Voor de staatssecretaris geldt eigenlijk hetzelfde. Ik geef haar een tip. Haar partijleider, de minister van Financiën, had in een mum van tijd 80 mld. garantie voor de banken. Wil de staatssecretaris nu 80 mln. garanderen aan leefgeld voor de mensen die het heel hard nodig hebben, voor de allerarmsten in dit land?

Mevrouw **Blanksma-van den Heuvel** (CDA): Voorzitter. Het antwoord op de vraag van mevrouw Karabulut is dat wij niet voor het labelen van geld zijn. Met het voorliggende wetsvoorstel kunnen wij de effectiviteit vele malen beter borgen. Ik ga ervan uit dat wij afrekenbare doelen met de gemeenten kunnen afspreken in het voorstel dat de staatssecretaris voorbereidt.

De heer **Spekman** (PvdA): Voorzitter. Wij waren en zijn niet voor labelen als het ook op een andere manier kan. Er zijn convenanten gesloten. Ik heb gevraagd hoe het daarmee staat. Daar wordt de thermometer in gestoken.

Ik vind wel dat de vrijblijvendheid eraf moet. Dat moeten wij met elkaar in het wetsvoorstel organiseren.

Staatssecretaris **Klijnsma**: Voorzitter. Niet alleen wij allen, maar ook de gemeenten hebben er zeer veel baat bij om inzicht te verschaffen in de manier waarop de middelen besteed worden. De gemeenten bieden met allerlei verschillende middelen soelaas voor mensen met schulden, dus niet alleen met de middelen die onder dit kabinet beschikbaar zijn gesteld. Ik ben niet voor een specifieke uitkering op dit punt. Ik vind het juist heel goed dat wij integraal vanuit gemeenten aan de slag kunnen.

De heer **Van der Vlies** (SGP): Voorzitter. Natuurlijk moet de schuldhelpverlening zo effectief mogelijk zijn en moet het beschikbaar gestelde budget optimaal worden benut. Daarover zijn door mijn collega's zorgen verwoord. Wat mijn fractie nog steeds steekt, is het volgende. Naast de taak voor de gemeenten, zijn er ook organisaties uit het particulier initiatief actief op dit veld. Daaronder zijn er die het nog steeds zonder overheidssubsidie moeten stellen en die toch heel effectief functioneren. Is het niet de hoogste tijd om dat ook eens even tegen het licht te houden? Er zijn toezeggingen gedaan, maar wij wachten nog altijd op een concretisering van een en ander.

Staatssecretaris **Klijnsma**: Voorzitter. Ik heb in de afgelopen vier maanden menig werkbezoek mogen afleggen en juist gezien dat die particuliere initiatieven er enorm toe doen bij de ondersteuning van mensen die in de schulden zijn geraakt. Menige gemeente heeft goede afspraken gemaakt met die particuliere initiatiefnemers, ook over de ondersteuning van vrijwilligers. Het zijn vaak

Klijnsma

allemaal vrijwilligers die om niet de hand aan de ploeg slaan. Ik ben daar diep van onder de indruk en ik zal het promoten waar ik kan.

De **voorzitter**: Ik dank de staatssecretaris voor haar antwoorden. Wij zijn gekomen aan het eind van het vragenuur.

Wij gaan door naar een moment dat ik altijd een beetje moeilijk vind, namelijk het afscheid van een lid dat tussentijds de Kamer verlaat. Ik vind dat vooral moeilijk als ik zo'n lid zo ongaarne mis. Dat is vandaag het geval. Wij hebben een brief binnengekregen van ons medelid de heer Tichelaar. Wat schrijft hij ons?

"Geachte voorzitter, beste/lieve Gerdi,

Het schrijven van deze brief kost mij meer moeite dan ik van tevoren had ingeschat. De reden is dat ik nu werkelijk beseft dat ik de Kamer per 1 mei 2009 ga verlaten.

In mei 2002 mocht ik na turbulente verkiezingen toetreden tot de Kamer. Mijn eerste woordvoerderschap bestond uit Landbouw, Natuur en Visserij. Binnen drie maanden is er een parlementair onderzoek op mijn initiatief gehouden over vervuild diervoeder. Met de pakkende titel 'Voer tot nadenken' werden de voerproducenten onder de loep genomen. Ik dank Bas van der Vlies voor zijn adviezen en dank hem voor de nauwe samenwerking.

De periode mei 2002-januari 2003 heb ik ervaren als het testen van de democratie. De Tweede Kamer heeft deze test goed doorstaan, ondanks vechtpartijen, Jan des Bouvrie-inrichting van kamers, Bentleys op het Binnenhof, elke dag een nieuwe afsplitsing. De verkiezingen in 2003 waren dan ook een goede afsluiting van deze test.

Tijdens mijn Kamerlidmaatschap heb ik ervaren hoe belangrijk het is, ongeacht je politieke positie, dat voor elke mening respect is. Het gaat tenslotte om de belangen van de burger en daarbij past het niet ongevoelig te zijn voor signalen vanuit andere partijen of de samenleving.

Mijn periode als fractievoorzitter is door mij ervaren als een periode van ups en downs en heeft mij doen inzien hoeveel er van fractievoorzitters wordt gevraagd, zonder dat zij daar altijd de waardering voor krijgen. Ik heb het als een eer ervaren met hen te mogen werken dwars door alle partijen heen en bij dezen dank daarvoor.

Tijdens mijn periode van ziekte heb ik mogen ervaren dat er meer is dan politiek alleen. Dan blijken politici ook gewone mensen. Gelukkig maar, zou ik zeggen. Ik kan niet onder woorden brengen hoe goed een kaart, een sms, een telefoontje of een bloemetje van je collega's van de Kamer je in deze periode doet. Ook vanuit de medewerkers van de Kamer waren er hartverwarmende reacties.

Ik wil mijn fractie danken dat zij het mogelijk maakte voor mij terug te keren in de fractie in een andere functie. In het bijzonder een woord van dank in de richting van Mariëtte Hamer voor haar luisterend oor en de vele momenten van bezoek.

Voorzitter, dank voor uw leiding bij de vele debatten en ik wens u kracht toe bij het wederom toestaan van een spoeddebat en ik hoop dat de zelfreflectie van de

Kamer eens werkelijkheid voor u gaat worden. Nogmaals dank collega's voor de samenwerking en ik hoop dat jullie het prachtige ambt van Kamerlid met trots zullen blijven uitdragen.

Jacques Tichelaar"

(applaus en geroffel op de bankjes)

De **voorzitter**: Van deze brief is mededeling gedaan aan de voorzitter van het Centraal Stembureau en aan de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties.

Geachte heer Tichelaar, lieve Jacques; overigens heb ik meerdere collega's hier wel eens lief genoemd, zelfs Remi, dus niemand hoeft hier jaloers te zijn.

Vanuit een carrière in het onderwijs en met een groot hart voor de publieke zaak werd u op 23 mei 2002 lid van deze Kamer. Dat hebben we geweten. Om u te typeren kun je graven in je eigen herinnering of dat overladen aan de diverse media. Om met die laatste te beginnen enkele citaten: "Meer een man van praten dan van schrijven", "Bijtertje Tichelaar", "Doortrapte meesterpolderaar", "Straatvechter die overal deals kan sluiten", "Rat en boef", "CDA-watcher", maar ook "Opgeruimde Fries" en "een gevoelige en emotionele man". Zelf heb ik u vooral leren kennen als een blijmoedig mens. U bent altijd opgewekt en zeer spontaan. Uw schaterlach is van verre herkenbaar.

Gedurende zeven jaar Kamerlidmaatschap heeft u het instrumentarium dat een parlementariër ter beschikking heeft ter controle van de regering niet alleen vakkundig, maar vooral ook zeer prudent ingezet. In de beperking toont zich de meester! Parlementaire zelfreflectie avant la lettre, zo lijkt het. Enkele wapenfeiten licht ik graag toe.

Net aangetreden als Kamerlid was u in 2002 een van de initiatiefnemers van het PvdA Onderwijsparlement, met als doel om de gedachtewisseling van de politiek met het onderwijsveld te verbeteren. Uw eerste Kamervragen stelde u op 6 augustus 2002 en wel aan de minister van Economische Zaken over de sluiting van een computerbedrijf te Heerenveen. Niet alleen toonde u daarmee al vroeg uw belangstelling voor het terrein van Economische Zaken, van welke commissie u sinds de zomer van 2008 voorzitter bent. Ook liet u hiermee, als oud-vakbondsman, uw grote gevoel voor sociale rechtvaardigheid zien door aandacht te vragen voor de belangen van, meestal, kwetsbare werknemers.

In totaal heeft u als lid van de Kamer 48 keer schriftelijke vragen gesteld, variërend van kindertehuizen op Sint Maarten tot de onlangs afgesloten cao voor uitzendkrachten. Dat is een gemiddelde van zeven sets schriftelijke vragen per jaar. Ik mis u nu al!

Gedurende uw gehele periode hebt u slechts één serie mondelinge vragen gesteld, namelijk op 3 december 2002, aan de ministers van Onderwijs en van Binnenlandse Zaken over de bezuinigingen in het hoger onderwijs.

In 2003 had u zitting in de commissie die namens de Kamer onderzoek verrichtte naar de veiligheidsrisico's in de diervoederketens.

Tot slot was u lange tijd voorzitter van de vaste commissie voor Financiën en was u lid van onder andere de vaste commissies voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid, voor Onderwijs, Cultuur en Wetenschap en van de commissie voor Jeugd en Gezin.

Voorzitter

Op 14 februari 2007 werd u gekozen tot voorzitter van de PvdA-fractie. In de periode kort daaraan voorafgaand, in de verkiezingscampagne, vervulde u een bijna nog opvallender rol. Om deze te omschrijven citeer ik de kop van een gerenommeerd nieuwsblad van 27 oktober 2006: "De PvdA oefent: Jacques Tichelaar moet Balkenende spelen!".

Uw kwaliteiten kwamen onder andere tot uitdrukking bij de totstandkoming van de huidige coalitie. U vervulde eind 2006 en begin 2007 een cruciale rol als bruggenbouwer bij de kabinetsonderhandelingen. Als oud-vakbondsman bent u gepokt en gemazeld in het onderhandelen. Op moeilijke momenten hielp u de gesprekken weer vooruit. U bent een compromiszoeker; de belangen van de burger staan bij u voorop.

In oktober 2007 nam u deel aan de fractievoorzittersreis naar de Nederlandse Antillen en Aruba. Tijdens dit zware programma vervulde u een speciale rol. Het conflict over het ontslagrecht liep, juist tijdens deze reis, in Nederland hoog op. Ik herinner mij nog hoe de delegatie soms een fractievoorzitter even kwijt was omdat er dringend met het vaderland gebeld moest worden. Maar dankzij uw kundigheid als onderhandelaar pur sang wist u dat wij daarvoor niet op de Antillen waren. U wachtte rustig af en richtte u vooral op de inhoud van het werkbezoek. Dat droeg u ook uit naar de meegereisde Nederlandse journalisten.

Overigens nog iets over uw contact met journalisten. In december 2007 was u te gast bij het Genootschap van Hoofdredacteuren. U slaakte toen de verzuchting dat het mondelinge vragenuur kon worden afgeschaft. Het moet wel een verzuchting zijn geweest, want van een dergelijk voorstel hebben wij verder niets vernomen. Ik dank u voor uw wens voor kracht bij het wederom toestaan van een spoeddebat en hoop dat de zelfreflectie van de Kamer eens werkelijkheid voor mij gaat worden. U hebt in ieder geval uw steentje bijgedragen door uw periode als Kamerlid af te sluiten zonder een spoeddebat te hebben aangevraagd!

Januari vorig jaar dwong uw gezondheid u om het politieke toneel te verlaten, maar gelukkig kon u na een periode van herstel weer in ons midden terugkeren.

Nu bent u benoemd in een nieuwe functie: commissaris van de Koningin van de provincie Drenthe. Als geboren en getogen Fries bent u emotioneel zeer verbonden met het Noorden van Nederland en gezien uw persoonlijkheid zullen ze dat zeker gaan merken!

Ik wens u alle succes in deze functie. Het ga u goed!

(applaus en geroffel op de bankjes)

De **voorzitter**: Wij schorsen nooit na afscheidstoespraken, maar wij nemen op een ander moment ook nog afscheid van de heer Tichelaar.

Ik deel aan de Kamer mee dat de volgende leden zich hebben afgemeld:

Bouchibti, Gesthuizen, Jansen, Sterk;

Van Bochove en Boelhouwer, de gehele week.

Deze mededeling wordt voor kennisgeving aangenomen.

De **voorzitter**: Op de tafel van de griffier ligt een lijst van ingekomen stukken. Op die lijst staan voorstellen voor de behandeling van deze stukken. Als voor het

einde van de vergadering daartegen geen bezwaar is gemaakt, neem ik aan dat daarmee wordt ingestemd.

Regeling van werkzaamheden

De **voorzitter**: Ik stel voor om bij de voor deze week geagendeerde VAO's het zogenaamde kerstregime te hanteren.

Ik stel voor om hedenmiddag ook te stemmen over de moties ingediend bij het notaoverleg van de vaste commissie voor Onderwijs, Cultuur en Wetenschap over competentiegericht onderwijs in het mbo van 15 april jongstleden en de aangehouden motie-De Krom/Verdonk (31700-X, nr. 102).

Overeenkomstig de voorstellen van de voorzitter wordt besloten.

De **voorzitter**: Op verzoek van de fractie van GroenLinks heb ik met ingang van 16 april jongstleden het lid Dibi tot plaatsvervangend lid van de vaste commissie voor Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer benoemd in plaats van het lid Vendrik.

Op verzoek van de CDA-fractie benoem ik in de vaste commissie voor Economische Zaken het lid Spies tot lid in de bestaande vacature.

Het woord is aan mevrouw Leijten.

Mevrouw **Leijten** (SP): Voorzitter. Ik zou graag het algemeen overleg over drankbeleid hokken en keten plenair willen afsluiten. Dat mag na het reces.

De **voorzitter**: Wij zullen het VAO toevoegen aan de agenda.

Het woord is aan de heer Polderman.

De heer **Polderman** (SP): Voorzitter. Afgelopen vrijdag zijn wij door het kabinet verblijd met het besluit om niet te ontpolderen in de Hedwigepolder in Zeeuws-Vlaanderen bij de Westerschelde. Wij waren daarover zeer verheugd, en niet alleen wij, maar ook de bevolking in Zeeland. Het is nu afgesproken, maar door het besluit komen een heleboel vragen naar boven. Hoe gaat het nu bijvoorbeeld verder met het verdrag dat we hebben gesloten? Hoe gaat het nu verder met de achterdeur van Brussel? Het risico bestaat namelijk dat Brussel dit besluit zal overrulen. Wat mij betreft is er dus alle reden om het debat plenair af te ronden. Ik vraag daarom een plenair debat aan.

Mevrouw **Van Gent** (GroenLinks): Wij hebben inhoudelijk een andere mening, maar wij steunen het verzoek om een debat.

Mevrouw **Neppéus** (VVD): Op zichzelf voel ik ook voor een debat, maar de heer Polderman richt zich op de minister van VROM. Licht het niet voor de hand om ook de minister van LNV erbij te betrekken?

De heer **Van der Staaij** (SGP): Het verzoek om een debat hierover willen wij graag steunen. De heer Polderman sprak niet over een spoeddebat maar over een gewoon debat. Het zou het mooist zijn als er ook al een reactie vanuit Brussel ligt. Dan zouden we al een stuk verder zijn in het debat.